

Opponensi értékelés

Kolozsi Tímea: Az újjászületés és a megszentelődés tanítása korunk keresztény irányzataiban

Kolozsi Tímea dolgozatában arra vállalkozott, hogy – ahogyan tanulmányának címe is megfogalmazza – megvizsgálja az újjászületés és megszentelődés témakörét az egyes jelenkori keresztény felekezetek tanításaiban. Ennek megfelelően számba vesz összesen 7 fő irányzatot (római katolikus, református, baptista, Hit Gyülekezete, evangéliumi keresztények, az ún. szentségmozgalom magyarországi képviselői, Jehova Tanúi); ezek közül pedig az egyiknek 4 alcsoportját is megkülönbözteti (a szentségmozgalmon belül: metodisták, Üdvhadsereg, Názáreti Egyház, Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség). Egy részösszefoglalás után, amelyben az imént felsorolt irányzatok tanításait foglalja össze, a Biblia kijelentésein igyekszik megmérni ezeket az elgondolásokat.

A dolgozat erényei

A tanulmány egyik fő erénye éppen témafelvetésében rejlik. Olyan témáról gondolkodik ugyanis, amely „égető” minden magát kereszténynek valló ember és közösség életében. Az újjászületés és megszentelődés egymáshoz való viszonya, és egyáltalán a megszentelődés valósága, illetve ennek hiánya a keresztény közösségekben a Krisztus-hit alapkérdése. Ugyancsak erénye Kolozsi Tímea munkájának a világos kérdésfelvetés: 4 fő pontba szedve emeli ki a számára legmeghatározóbb problémákat, amelyekre aztán a tanulmány záró részében vissza is tér, és válaszkísérleteket fogalmaz meg. Az írásmű szerzője az egyes irányzatokról saját dokumentumaikban tájékozódik, valamint a bevezetés első soraitól kezdve vállalja személyes érintettségét a téma kapcsán, és így az olvasót már a tanulmány elején sikerül együttgondolkodásra csábítania.

A dolgozat gyengeségei

Az írásmű bár kifejezetten izgalmas témát dolgoz fel, nem tud megfelelni a címben maga elé tűzött követelményeknek: a TDK dolgozat szokásos terjedelme nem teszi lehetővé, hogy a címben megjelölt témának alaposan utánajárjon; valószínűleg érdemes lett volna szűkíteni a problémát (például csupán egy-két meghatározó felekezetre, és azok hitvallási irataira

koncentrálni). Ebből kifolyólag az egyes felekezetek tanításainak kifejtése nem elég alapos és megfontolt, és bár a tanulmány eredeti forrásokat használ fel, ami mindenképpen erénye, nem sorakoztat fel ehhez megfelelő számú szakirodalmat. Véleményem szerint bármely keresztény felekezet tanításáról csupán nagy körültekintéssel, saját elfogultságainkat tudatosítva lehet megállapításokat megfogalmazni, hogy elkerüljük a félreértéseket és hogy senkit se bántunk meg érzékenységében. Az idézetek aránya túl nagy a dolgozatban, a dolgozat egészében hiányoltam a dolgozatíró saját megfontolásait az adott témáról; az internetes hivatkozások pontatlanok. Az egyes felekezetek tanításainak ismertetésénél előfordul, hogy szó szerinti idézeteket találunk a forrás megjelölésével, ugyanakkor idézőjel nélkül (pl. Hit Gyülekezete 13. o.), az értelmezés néhol elmarad (pl. baptisták 12. o.; a szentségmozgalom képviselői 16. skk. o.), vagy csupán néhány sort tesz ki. Ugyancsak hiányoltam az egyes irányzatok tanításainak összevetését, és bibliai alapú, módszeres kiértékelését, valamint a reflexivitást (a dolgozatíró személyes meggyőződésére vonatkozóan is – l. az irodalomjegyzék túlzott egyoldalúságát). Meg kell említenem azt is, hogy Jehova Tanúi felsorolása számomra kérdéses, mivel nem vallják Jézus istenségét.

Összefoglalás, javaslatok

Kolozsi Tímea dolgozata inspiráló, értékes munka. A felvetett téma annyira érdekesítő, hogy javasolnám – módszertani megfontolások után – az újra-, és továbbgondolását akár szakdolgozati témaként is. Az újragondolás során a csecsemő –, vagy felnőttkeresztség kérdésének is érdemes lenne talán nagyobb figyelmet szentelni az egyes felekezetek gyakorlatában és teológiájában, mert ez minden bizonnyal döntő a felvetett téma szempontjából – ahogyan erre már, jó érzéssel, a tanulmány is utal.

Budapest, 2012. november 2.

Dr. Horváth Orsolya